A°. 1837. N°. 87.

Dingsdag, den 31sten October.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Advertentien.

(35215) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 3den November 1837, des voormiddags ten *negen* uren ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Waterkant*, bekend onder La. A. No. 101 nieuwe nummer; aankomende de Wed. J. C. MULLER geb. VAN OMMEREN.

Paramaribo, den 31 October 1837.

R. GOLLENSTEDE,

Exploicteur.

(35232) De ondergeteekende, voornemens zijnde, in het voorjaar eene reis naar *Europa* te doen, zoo verzoekt hij, al degenen, die aan hem in privé, of aan de Firma van NAHAR & POLICHY verschuldigd zijn, hunne verschuldigde te willen aanzuiveren, ten einde alle onaangenaamheden voor te komen; ook verzoekt hij, degenen die van hem in privé of aan bovengemelde Firma iets te vorderen hebben, hunne Rekeningen, voor het einde dezes Jaars in te zenden, ten einde na accoord bevinding betaling te erlangen.

Paramaribo, den 27 October 1837.

Is. NAHAR MESQUITA.

(35196) A. SALOMONS zal aanstaande Woensdag 's namiddags om 4 ure, op Vendu verkoopen, ten huize van Mevrouw de Wed. Jb. LIONARONS, aan de *Gravenstraat*, voor rekening die het mogte aangaan:

Hollandsche Linnen; Estopille; Batist Katoen; Salempoeris; Satinet; Chirtings; Foulards; Zwitsersche MANUFACTUREN; Neurenberger KRAMERIJEN; Koralen; Sleepnetten; Vermicelli; Malaga Rozijnen en diverse andere GOEDEREN, dewelke ter bezigtiging zullen zijn op HEDEN en MORGEN.

(35217) De ondergeteekende met deszelfs Echtgenoote JEAN MAYNARD en deszelfs twee minderjarige Kinderen G. S. en J. S. MAYNARD zijn van voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 30 October 1837.

G. B. MAYNARD.

Publicke Veilingen.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

Door den Vendumeester A. SALOMONS.

Donderdag, den 26sten October 1837.

Het *ERF*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, Gelegen aan de *Gravenstraat*, La. B. No. 17; aankomende voor de eene *helft*, den Boedel CORNELIA HENRIETTE COMVALIUS en voor de wederhelft aan ELISABETH MARIANNA van DA COSTA. — f305. P. VAN LEEUWEN.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 Augustus 1837.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 25 Julij.

Zie hier den stamboom van Koningin Victoria:

Rollo, het opperhoofd der barbaren, zoo als de kronijk hem noemt, werd in het jaar 912, door verdrag met Karel den Eenvoudigen, Hertog van Normandye. Niet genoeg dat Carlowinge aan den Noorman land afstond, hij gaf hem ook zijne dochter Gisela tot vrouw. Uit dit huwelijk stamt in het vijfde geslacht Willem de Veroveraar af, die ten gevolge van den slag bij Hasting (14 October 1066) de Engelsche kroon verkreeg Willem de Noorman, de Veroveraar, was een natuurlijke zoon van Robert, zijne moeder heet Herleva. Vierhonderd jaren na den dood van Willem I (hij stierf op den 9den September 1087 te Rouaan en ligt te Caen begraven) hield zijne dinastie op. In den regtstreekschen mannelijken stam was zij echter reeds in 1135 uitgedoofd; de Veroveraar werd achtereenvolgend door zijne zonen Willem II en Hendrik I opgevolgd. Zijne dochter Adele had zich in den echt begeven met den Graaf van Blois. Haar zoon Stefanus werd, na Hendrik I, Koning van Engeland. Hendrik II, die hem (in 1154) opvolgde, was een zoon van Mathilda, dochter van Hendrik I, uit haar tweede huwelijk met Gotfried van Anjou-Plantagenet. (De eerste echtgenoot van Mathilda was Keizer Hendrik V, de laatste uit het Frankische huis.) Hendrik II was mitsdien de achterkleinzoon van den Veroveraar. Op Hendrik II volgenden na elkander zijne zonen Richard Leeuwenhart en Jan Zonderland. Van laatstgenoemden af aan (die in 1216 stierf), erfde de kroon, gedurende 160 jaren, in regelmatigen voortgang, van vader tot zoon, en in dat lange tijdsverloop heerschten slechts vier Koningen, te weten: Hendrik III, Eduard I, II en III. Twee van deze Koningen hebben, hetgeen zoo zelden geschiedt, meer dan 50 jaren den troon bekleed (Hendrik III van 1216 tot 1272 en Eduard III van 1327 tot 1377.) Een jaar vóór Eduard stierf zijn beroemd geworden oudste zoon Eduard, Prins van Wallis, bijgenaamd de Zwarte Prins. Zijn elfjarige zoon Richard werd Koning. Met hem neemt het groote noodlots-treurspel eenen aanvang, hetwelk Shakespear uit de geschiedenis heeft geschetst. Het onheil der minderjarigheidsregeringen bleek spoedig. Volkswoelingen en aristokratengeest dreigden den Staat 22 jaren lang met ondergang. Hendrik van Lancaster, de Overweldiger, benam den zwakken Richard II in het jaar 1399 troon en leven (Hendrik was een kleinzoon van Eduard III van diens zoon Jan). De bloedig verkregen kroon ging over op den zoon van Hendrik IV, Hendrik V, den overwinnaar van Azincourt. Toen deze, na slechts kort geregeerd te hebben, in 1442 overleed, was zijn zoon en opvolger Hendrik VI eerst in de negende maand zijns levens. Nu begon die 64jarige reeks van groote binnenlandsche onlusten, de oorlog der beide rozen barstte uit; aan het huis Lancaster werd door het huis York de kroon betwist; Hendrik VI viel als offer van de burgertweedragt, die zestig personen van het koninklijke gezin en ruim de helft van den Engelschen adel wegsleepte. Het huis York (de witte roos) behaalde ten laatste (op 4 Mei 1471) door den slag bij Tewkesbury de zege. Hier wordt de geslachtsboom eenigzins verward; de Yorks zijn afstammelingen van den zoon van Eduard III, Lionel hertog van Clarence, wiens dochter Philippa met eenen graaf van Marsch huwde; uit dezen echt werd geboren Roger, graaf van March, wiens dochter Anna met Richard, graaf van Cambridge huwde: een zoon van dezen Richard werd hertog van York, en diens zoon was Koning Eduard IV, Hendrik graaf van Richmond (zoon van Owen Tudor) die in 1485 door den slag bij Bosworth aan de burgeroorlogen wegens de Engelsche kroon een einde maakte en zich die kroon, als Hendrik VII, op het hoofd plaatste, nam Margaretha, dochter van Eduard IV, tot gemalin, aldus de regten der beide rozen in zich vereenigende. De verdere geslachtsreeks is gemakkelijk te volgen. Margaretha, de oudste dochter van Hendrik VII, huwde naar Schotland; zij werd de gemalin van Jacob IV, en de moeder van Jacob V. De dochter van Jacob V is, als Maria Stuart, niemand onbekend, haar zoon was Jacob VI, en de eerste van dien naam als Koning van Engeland. —In het Huis Tudor waren namelijk op Hendrik VII gevolgd: Hendrik VIII, Eduard VI, Maria en Elisabeth; het huis Stuart kwam tot de kroon; Jacob I huwde zijne dochter met den Keurvorst van de Pals; uit dien echt kwam Sophia, gemalin van Ernst Augustus van Hanover; inmiddels was in Engeland Karel I zijnen vader Jacob I opgevolgd; nu regeerde achtervolgens de broeders van Karel II en Jacob II; de laatstgenoemde tot aan de omwenteling van 1689, waarop Willem van Oranje en Anna tot den troon kwamen; met hunnen dood verviel de kroon op het Huis van Hanover; dit leefde voort in de vijf koningen, waarvan de laatste den 20sten Junij 1837 overleden is. Victoria is de zeven en twintigste afstammelinge van Willem den Veroveraar, en wel in de volgende geslachtreeks: Willem I, Hendrik I, Mathilde, Hendrik II, Jan, Hendrik III, Eduard I, Eduard II, Eduard III, Lionel Clarence, Philippa van March, Rogier van March, Anna van Cambridge, Richard van York, Eduard IV, Elisabeth gemalin van Hendrik VII, Margaretha gemalin van Jacob IV, Jacob V, Maria Stuart, Jacob VI (I), Elisabeth Koningin van Boheme, Sophia Keurvorstin van Brunswijk-Luneburg-Hanover, George I, George II, Frederik Prins van Wallis, George III, Eduard Hertog van Kent, Victoria.

Fransche Berigten.

PARIJS 30 Julij.

Uit Madrid schrijft men dd. 21 Julij dat men tegen den volgenden dag de afkondiging der amnestie verwachtte, ten ware eene nieuwe vertraging noodzakelijk geacht wierd in den staat van krisis, waarin de expeditie van Don Carlos de hoofdstad geplaatst heeft. Het gouvernement toch weet dat eene Carlistische beweging te Madrid georganiseerd en gereed was om uit te barsten bij aldien Don Carlos de hoofdstad zou genaderd zijn.

In de Corteszitting van 20 Julij heeft men beraadslaagd over het voorstel van den Heer Nunez, ten doel hebbende om het ministerie, wegens het niet betalen van den interest der buitenlandsche schuld, in staat van beschuldiging te stellen. De Heer Nunez zijn voorstel ontwikkeld hebbende, werd hem door den Raadspresident volgenderwijze geantwoord: »De Heer Nunez heeft gelijk de in beschul-

diging stelling van het ministerie te vragen, want zoo in deze zaak grond tot verantwoordelijkheid bestaat, moet zij op het hoofd van al de ministers rusten, want alles is in den ministerraad vastgesteld en bepaald. De heer Nunez verwijt de regering, het dekreet van 17 November geschonden en den eerbied jegens de Cortes uit het oog verloren te hebben, door hen geene kennis te doen dragen van een' zoo belangrijken maatregel als het schorsen van de interestbetaling der buitenlandsche schuld. Intusschen beklaagt hij zich niet, dat die betaling niet is geschied. Om de beschuldiging op eenigen grond te doen steunen, hadde men behooren te bewijzen dat de niet betaling van den interest der schuld het gevolg was van nalatigheid van den kant der Regering. Doch dit was onmogelijk, want de preopinent heeft zelf erkend, dat de burgeroorlog de eenige oorzaak van vertraging in het betalen van den interest was.

»De regering, Mijne Heeren, hoopt te betalen en zal betalen. Zij spant daartoe alle krachten in. Ik zal zulks kunnen bewijzen door de stukken, welke ik aan eene kommissie zal mededeelen; hier, in eene openbare zitting, meen ik nopens dat punt in geene nadere bijzonderheden te moeten treden (*Gemor op de tribunes*). De Heer Nunez vergist zich wanneer hij gelooft, dat de regering zich niet verwaardigd heeft de magtiging der Cortes tot schorsing der interest-betaling te vragen. Een gedrukt en aan de leden der Kamer rondgedeeld dokument bewijst het tegendeel. Overigens bestond er eene reden, waarom het gouvernement de tweede autorisatie, waarvan de preopinent spreekt, niet is komen vragen. Zoo het gekomen ware zou men de natie bedroefd hebben door haar het somberste tafereel van het openbaar krediet voor oogen te stellen. Zoo het ministerie in dit opzigt eenige verantwoordelijkheid op zich geladen heeft, zal het zich volgaarne daaraan onderwerpen; doch zeer zeker heeft het den eerbied nimmer uit het oog verloren. Door te handelen gelijk zij gedaan heeft, leidt de regering de natie geenszins tot eene bankbreuk, en zoo thans de natie zich in eenen bedroevenden toestand bevindt, moet men zulks niet wijten aan de ministers, maar aan de grootmoedigheid, waarmede men op een ander tijdstip, eene overgroote schuld heeft erkend. Ik geloof toch niet dat de heer Nunez verlangt, dat de buitenlandsche schuldeischers bij voorkeur boven de binnenlandsche zullen worden betaald. Welnu! ik verklaar, Mijne Heeren, *dat, zoolang ik President van den raad zal zijn, en de zaken in denzelfden toestand zullen blijven, noch de binnenlandsche, noch de buitenlandsche schuldeischers eenige betaling zullen erlangen. Zelfs dan wanneer de Regering groote hulpbronnen hadde, behoort men eerst den burgeroorlog te eindigen. Deze uitkomst eens verkregen zijnde, zal ieder betaald kunnen worden.*"

Mengelingen.

DE TWEE BROEDERS.

Dikwijls had een jonge *Korsikaan* zijne moeder hooren spreken van een' broeder, die reeds voor twintig jaren soldaat was geworden, den *Russischen* en meer andere veldtogten had bijgewoond, en, thans, bij 't vijftiende regement ligte ruiterij, aan 't hoofd eener Compagnie stond. CAJETAN MARULLA reisde naar *Parijs*, om zijne studiën te voleindigen. Zoo als men kan nagaan, het eerst, wat hij deed, was zijnen broeder opzoeken, die juist te *Parijs* in bezetting lag. Hij had dien broeder nog nooit gezien. De Kapitein was, wel is waar, in de laatste tijden, meermalen met verlof te huis geweest, doch CAJETAN had in *Pisa* zijne opvoeding genoten, en nu wilde het toeval, dat de beide broeders nooit gelijktijdig waren overgekomen, en elkander dus ook nimmer in de ouderlijke woning hadden aangetroffen.

In den nacht van zondag op maandag, den 25sten Julij 1830, reed hij *Parijs* binnen. Toen de postwagen over 't plein *St. Michel* rolde, brak de dag aan. De jonge *Korsikaan* hoorde in de verte, het gerommel van de trom, die de soldaten wekte. *De Conducteur* zeide 't was de trom uit de kazerne van het vijftiende regement, in de straat *Foin-St. Jacques*. CAJETAN's hart klopte luid van vreugd. »Nu ben ik toch mijnen broeder nabij!" dacht hij. Reeds zeer vroeg in den morgen, spoedde hij zich naar de kazern; de Kapitein was op de wacht; waar, dat wist men niet regt. CAJETAN gaf, voor zijn' broeder een paar regelen schrifts. Den volgenden dag, den 27sten, mogten officieren noch soldaten de kazern verlaten, en werd het streng verboden eenige gemeenschap met de burgers te hebben.

Intusschen begon de opstand in *Parijs*. Er hadden hier en daar zamenscholingen plaats, men sprak van gewapenden tegenstand. »'t Zal niet lang meer aanloopen," zoo heette het, »of de troepen zullen tegen de burgers worden aangevoerd." CAJETAN zag en hoorde dit alles en verwenschte de *Ordonnantiën*. Evenwel, hij kwam nog niet op 't denkbeeld, om eenig gevaar voor zijnen broeder te duchten. Hij ging andermaal naar de kazern: de Kapitein berigtte hem, met een paar woorden, dat het regement zich des avonds, naar de *Tuileries* zou begeven, om daar in de open' lucht te vernachten: hij moest maar stoutweg naar hem vragen: de Kapitein zag, met brandend ongeduld, het oogenblik te gemoet, dat hij zijn' broeder aan zijn hart zou mogen drukken: dat zij met elkander over hunne moeder, over hun vaderland zou spreken. Men verbeelde zich het vreugdevol verlangen van den jongman, en hoe hij alles beproefde, om tot zijnen broeder door te dringen; doch al zijn pogen was vruchteloos. Herhaalde uitvallen van de ruiterij dreven hem, met de menigte, verre van de plaats waar hij voldoening zocht voor 't verlangend broederhart: diep neêrslagtig, en in koortsigen gloed, keerde hij naar de herberg terug.

Den 28sten, 's morgens, werd hij door 't geweervuur uit den slaap gewekt. Het eerste, waar hij om dacht, was zijn broeder. Hij kleedde zich ijlings aan, en begaf zich op weg. Een gewapende hoop toog met een woest geschreeuw voorbij, in de rigting naar de *Pont-neuf*. Juist was daar een bataljon voetvolk aangekomen. Dat bataljon bezette de brug, in de gansche breedte; 't had naar alle kanten *pelotons* uitgezet, aan alle uitgangen schildwachten geplaatst, en maakte zich gereed, om de straat, die, aan den hoek der *rue de la monnaie*, op een ongehoorde wijze versperd was, weder vrij te maken. CAJETAN vroeg aan de omstanders, wat regement het was. »Het drie en vijftigste," was 't antwoord. Hij ademde vrijer; doch men had hem verkeerd onderrigt: 't was het vijftiende. Nu kwam de Overste aan de spits eener nieuwe afdeeling; hij liet het batallon zich in *carré* stellen, en beval eenen Kapitein van de *Voltigeurs*, met zijne Compagnie, onder de versperring zelve voort te rukken. CAJETAN drong, zoo veel mogelijk, voorwaarts, om kon 't zijn de nommers op de *schako's* te onderscheiden. Een Officier, wiens toon van stem een' allerzonderlingsten indruk op zijn gemoed maakte, riep hem toe: »terug!" — »Die Heeren Officieren van 't drie en vijftigste regement hebben geweldig veel wind op 't lijf," mompelde een voorbijganger. »Goed," dacht de jongman, volkomen gerust gesteld: »dus is er mijn broeder niet bij."

Op dat oogenblik, was 't zeggen onder den hoop, dat er bevel was gegeven, om de geweren te laden; zij werden werkelijk geladen, doch langzaam en weifelend. Men merkte op, dat vele soldaten hunne patronen op den grond uitstortten; niettemin bragt dat bevel het volk in woede. Van alle kanten begon men met keijen te werpen. Een steen, uit de verte aangevlogen, verbijzelde den ringkraag van den Kapitein. Wrevelig over dat ongeval, vloekte hij in 't *Italiaansch*. Uit den volksdrom waren eenige schoten gevallen; doch toen de Kolonel liet aanleggen, ging de menigte in een oogenblik uiteen. Nu klom de Kapitein van de *Voltigeurs* het eerst de versperring over, en wenkte zijne soldaten om hem te volgen. Zij legden dien wenk verkeerd uit: de geweren daalden en gaven te gelijk vuur. Niemand werd getroffen, slechts CAJETAN vloog een kogel door den hoed. Het bloedig tooneel, hetwelk er op volgde; dat gevecht, waaraan elk deel nam, laat zich niet beschrijven. Eensklaps sprong een lange, magere, koperkleurige karel, met een' vuurrooden baard, de kin diep in een' groote zwarte das gedoken, met een' onvriendelijken blik naar CAJETAN; drukte hem een' geladen' buks in de hand, en gaf hem, met eene gebiedende houding, te verstaan, dat hij schieten moest op de soldaten, die met kracht voortrukten. Het geweer ging den jongman in de hand af, eer hij nog behoorlijk had aangelegd. Toen de kruiddamp opgetrokken was, lagen er een twintigtal *Voltigeurs* dood uitgestrekt, en daaronder de Kapitein, wien de hersenpan verbrijzeld was. Het schot van CAJETAN, had hem op zeer geringen afstand getroffen. »Arme Kapitein!" riep een oude Serjant, die door 't volk gevangen was genomen. »Hoe heet hij," vroeg de magere, koperkleurige karel, terwijl hij CAJETAN, met een' blik, waaruit helsche vreugde straalde, strak in de oogen zag. »Hoe heet hij?" »PIETRO MARULLA, van *Ajaccio*. Kapitein bij 't vijftiende regement ruiterij. Hij heeft twintig jaren gediend; negen veldtogten bijgewoond." De vrager borst, op dat antwoord, in een vreesselijk gelach uit en verdween.

Wat er van CAJETAN geworden is, weet men niet; men meent, dat hij, bij 't paleis van de *Louvre*, begraven is.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cecilia* Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer. Sluit 7 November.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *'t Vertrouwen* Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer Sluit HEDEN October.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. Jens Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 7 November.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indië* Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assarantie Polis, tegen 2 3/4 pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegens 2 3/4 pCt. premie.

Het Nederlandsch Nieuwgekoperd Kofschip *de Gebroeders*, Kapt. P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis a 2 3/4 pCt. — Recommandeert dezelfde Bodem ter inlading van KOFFIJ, KATOEN en KAKAO. — Sluit stellig den 31 October.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *de drie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij.

Het Nederlandsch Schooner Kofschip *de twee Gebroeders*, Kapt. Jan Klaas Potjewijd. — Adres bij Gebrs. Cordua. — Sluit 15 November,

NAAR ROTTERDAM:

Het gekoperd Bergantijnschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR BOSTON·

De Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson. Adres by S. van Praag,

NAAR GLOUCESTER:

De Nd. Am. Brik *Ellsworth*; Kapt. J. B. Homer. Adres bij M. Abrahams.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS